

Wandelen in Gods licht

**De roeping van
Israël en de volkeren
in het licht van het
laatste der dagen**

gaan doen. Kortom, zoals op zoveel plaatsen in de Bijbel zijn we ons bewust een blik te mogen slaan in een geschrift dat feitelijk niet aan onszelf, maar aan een ander (Israël) gericht is. Dat maakt enerzijds bescheiden (en wellicht ook een beetje ongemakkelijk), maar hopelijk zal het ons ook verwarmen, want tot onze verrassing zullen we merken dat er in dit schrijven van de profeet Jesaja aan het volk van Juda ook over ons als volkeren gesproken wordt. Zelfs met een uiterst positieve en beloftevolle insteek.

HET LAATSTE DER DAGEN

'Het zal geschieden in het laatste der dagen', zo opent de profeet zijn visioen. Het laatste der dagen: waaraan, aan wat voor tijdperk, moeten we dan denken? Letterlijk staat er: 'het achterste van de dagen' (Jesaja 2:2). Door Joodse uitleggers zijn aan deze woorden verschillende duidingen gegeven. Zo kan bij het woordje 'achterste' gedacht worden aan het allerlaatste deel van de concrete historie waarin wij leven. Ook wordt bij de duiding van dit woordje wel gedacht aan iets dat áchter onze dagen (historie) ligt: een geheel nieuw tijdperk, waarbij er een streep is gezet onder de tijd waarin we nu leven.

**"Het achterste van de dagen":
"datgene waarin de wereld-
geschiedenis culmineert"**

Een boeiende uitleg in dit verband is echter ook deze: bij de uitdrukking "het achterste van de dagen" dient gedacht te worden

**Waarom
wordt hier
niet breder
gesproken
over 'de God
van Abraham,
Isaäk en
Jakob'?**

